

F. t. l. vedr. boliger for ældre m.v.

lovens § 86 a til § 52, stk. 2, i overensstemmelse med det samtidigt fremsatte forslag til ændring af lov om social bistand. Det foreslås anført i lovteksten, at retten til boligydelse til den hidtidige bolig gælder uanset om det midlertidige døgnophold er anvist efter bistanstlovens § 52, stk. 2, eller § 115 a, det vil sige uanset om opholdet sker på plejehjem, i en anden type institution eller i en ældrebolig.

Til nr. 5

Som udgangspunkt skal boligstøtte omberegnes, det vil sige nedsættes, hvis en boligstøttemodtagers husstandsindkomst stiger med mere end 10.000/20.000 kr., jf. lovens § 46. Konstateres stigningen først efterfølgende, skal boligstøttemodtageren tilbagebetale den for meget udbetalte boligstøtte, jf. § 47.

En forudsætning for, at kommunen kan kræve tilbagebetaling, er imidlertid, at boligstøttemodtageren har tilsidesat sin pligt til straks at orientere boligstøttekontoret om alle indkomststigninger.

Ved lov nr. 448 af 1. juni 1994 er der sket en ændring af lov om social pension, således at pensionen i visse tilfælde kan forhøjes med tilbagevirkende kraft i indtil 6 måneder på grund af ændrede forhold hos pensionisten, som denne ikke har orienteret pensionskontoret om.

Ved sådanne indkomststigninger med tilbagevirkende kraft vil boligstøtten efter de gældende regler ikke kunne kræves tilbagebetalt, da boligstøttemodtageren ikke kan siges at have tilsidesat sin oplysningspligt overfor boligstøttekontoret med hensyn til indkomststigninger »med tilbagevirkende kraft«.

Det foreslås derfor, at der indføres en særskilt hjemmel til, at også sådanne indkomstforøgelser, der ydes med tilbagevirkende kraft, kan føre til tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte.

Den foreslåede § 48 a svarer til den gældende ordning i lovens § 48, hvorefter også en boligstøttemodtager, der – uden at have tilsidesat sin oplysningspligt – får en lejenedsættelse med tilbagevirkende kraft, skal tilbagebetale for meget udbetalt boligstøtte som følge heraf.

Kommunernes Landsforening er blevet hørt og er enig i ændringsforslaget.

Til nr. 6

Efter boligstøttelovens § 42 bortfalder boligstøtten til en hidtidig bolig som hovedregel fra fraflytningdagen. Dette gælder også ved flytning til en ældrebolig og herunder til en plejebolig omfattet af forslagens § 1, nr. 1.

Efter den gældende boligstøttelovs § 53, stk. 1, gælder som en undtagelse herfra, at boligstøtten til

den hidtidige bolig først bortfalder ved udgangen af måneden efter fraflytningen, når en pensionist optages på plejehjem. Baggrunden for denne bestemmelse er, at betalingen for plejehjemsopholdet (tidligere bortfald af pension) hidtil først er indtrådt fra dette tidspunkt.

Ved lov nr. 448 af 1. juni 1994 er bistanstloven ændret med virkning fra 1. juli 1994 således, at betaling for plejehjemsophold ligesom betaling af leje i ældreboliger og andre lejeboliger opkræves fra indflytningstidspunktet.

Der findes herefter ikke grundlag for at opretholde forskellige regler for boligstøttens bortfald ved fraflytning, alt efter om en pensionist flytter til et plejehjem efter bistanstloven eller til en anden type bolig for ældre.

Det foreslås derfor, at boligstøttelovens § 53, stk. 1, ophæves.

Samtidig foreslås ved lovforslagets § 2, nr. 4, at den gældende § 53, stk. 2, overføres til lovens § 42.

Til nr. 7

Ved forslagens § 2, nr. 9, er som boligstøttelovens § 76, stk. 1 og 2, foreslået indført en ret for tilflytningskommunen eller -amtskommunen til refusion for nettoboligstøtteudgifter i visse særlige tilfælde. Ordningen indebærer, at en opholdskommune eller -amtskommune kan kræve sine nettoudgifter til boligstøtte refunderet af en tidligere opholdskommune eller -amtskommune, når en person efter den foreslåede § 17, stk. 5, i ældreboligloven har ret til at få og får anvist en ældrebolig med kommunal eller amtskommunal anvisningsret i en anden kommune eller amtskommune.

Det foreslås at evt. uenighed mellem fraflytningskommune og tilflytningskommune eller -amtskommune om refusion af boligstøtten i disse tilfælde afgøres efter den foreslåede klagebestemmelse i ældreboligloven § 17, stk. 7, vedrørende retten til anvisning af en ældrebolig i en anden kommune. Baggrunden herfor er at evt. uenighed om refusionspligten ses at vedrøre spørgsmålet om, hvorvidt støttemodtagerens flytning er baseret på en ret hertil efter den foreslåede § 17, stk. 5, i ældreboligloven. Det findes hensigtsmæssigt, at dette spørgsmål i alle tilfælde afgøres efter samme regler og af samme myndighed. Uenighed mellem kommuner afgøres efter § 17, stk. 7, af det sociale ankenævn, mens uenighed mellem amtskommuner afgøres af Den Sociale Ankestyrelse.

For mellemkommunal refusion i øvrigt - dvs. efter den foreslåede § 76, stk. 3, i boligstøtteloven om bofællesskaber og den foreslåede § 76, stk. 4, der svarer til den gældende boligstøttelovs § 76, stk. 1, om afta-